

когашъ по-страшни стъ живи-те болни. Отъ много-то сабиране на мертвы-те тѣла и неотдалечаване-то имъ съ време, много пѣта сѣ са показывали страшни епидемїи (болести) мрени и чума. Заради тсва, нами-раме во всички-те народы, даже и въ най стары-те, различни стрсги (аки, вескинъ) законы за зараване-то, за средства-та на зараване-то, за извиране-то на мѣ-сто-то за гробища-та и д. т. кои-то сѣ основани пове-че или по малко на желанїе-то за да испребарюватъ зара-за-та (мѣленсване-то) и дрѣги ащи послѣдствїа за живы-те. Нѣкои отъ стары-те народы изгарали умрѣ-ли-те си на скара, дрѣги отъ тѣхъ ги базамирывали; въ наше-то време, Мосюлманы-те и Еврей-те зараватъ още умрѣли-те си въ сѣщїатъ день като умре скык-нобенно до захождане-то на сѣнце-те; сичко-то тсва са прави заради увардїюване-то на здравы-те. За тсва въ много Европѣйски царства и сега още сѣществватъ твѣрдѣ кѣси кадета за зараване-то, на примѣръ 48 часа и даже и 24 часа. Незавысимо отъ таа причина, има много дрѣги, що-то затрѣднѣватъ много-то дѣр-жене на мертвы-те тѣла: умиратъ человекы безъ род-нини, безъ да иматъ миканъ, въ хансѣ-те, въ чужды кѣщи, на улици-те (сокаци-те), на пѣтища-та; кой ще ги земи угахъ си, кой са согласн да имъ дѣржи тѣла-та до поавлаване-то на тѣхъ гнїене? Бѣдны человекы що живѣатъ на тасно въ малки одаи, отъ нѣжда са трѣдатъ колко-то е възможно поскоро да извадатъ мер-твѣца отъ кѣщи, даже и свои-те си роднини и родите-ли, кои-то имъ доаватъ на всякоа минѣта. Тѣй сѣ-що въ болници-те и въ дрѣги заведенїа, гдѣ-то умиратъ много болни человекы, многовременно-то дѣрже-